

Ο γνωστός μελετητής-λογοτέχνης, διευθυντής του περιοδικού «Νέα Εστία» κ. Σταύρος Ζουμπουλάκης δημοσίευσε στο περιοδικό του (τεύχος Ιανουαρίου 2011), κείμενο για τον αντισημιτισμό του Μητροπολίτη Πειραιώς και για τη στάση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Από το εξαιρετικό και πλήρες στοιχείων αυτό άρθρο αναδημοσιεύουμε ορισμένα αποσπάσματα:

«...Σε οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν ο πρόεδρος, επί παραδείγματι, μιας ορεινής κοινότητας τριάντα κατοίκων είχε ξεστομίσει τέτοια κουβέντα, θα είχε πάει σπίτι του –σε ορισμένες μάλιστα και στη φυλακή. Ο μητροπολίτης Πειραιώς, όμως, όχι μόνο δεν πήγε σπίτι του, ούτε πουθενά αλλού, παρά αντίθετα πήγαν σε αυτόν την ημέρα των Θεοφανείων (6.1.2011), κατά την τελετή του αγιασμού στο λιμάνι του Πειραιά, ένας υπουργός της κυβέρνησης (Γ. Διαμαντίδης), δύο αρχηγοί κομμάτων (Α. Σαμαράς, Γ. Καρατζαφέρης), ο δήμαρχος Πειραιά (Β. Μιχαλολιάκος), βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΛΑΟΣ, και άλλοι πολιτικοί και στρατιωτικοί παράγοντες. Ήταν επίσης εκεί και τέλεσε τον αγιασμό ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών Ιερώνυμος, ο οποίος προηγουμένως είχε χοροστατήσει στη λειτουργία, στον μητροπολιτικό ναό της Αγίας Τριάδος.

Μα κανείς από όλους αυτούς, αναρωτιέμαι αφελώς – το ξέρω -, δεν είχε την ηθική και πολιτική ευαισθησία να σκεφτεί ότι τέτοιες φρικώδεις δηλώσεις πρέπει να αποδοκιμάζονται; Και αν δεν είχαν όλοι τον τρόπο ή το κουράγιο να το κάνουν ρητά, ήταν τόσο δύσκολο να εκφράσουν αυτήν την αποδοκιμασία με την απουσία τους από τούτη την εθιμοτυπία; Γιατί μη μου πει κανείς ότι πήγαν εκεί για να λατρέψουν τον Θεό...».

Το άρθρο συνεχίζεται με τεκμηριωμένα παραδείγματα από τον τρόπο αντιμετώπισης αντίστοιχων περιπτώσεων από την Καθολική Εκκλησία και στο ερώτημα αν αξίζει κανείς να ασχολείται με τις δηλώσεις του Μητροπολίτη Πειραιώς ο συντάκτης καταλήγει:

«...Ο άνθρωπος αυτός όμως είναι μητροπολίτης μιας από τις μεγαλύτερες μητροπόλεις της χώρας, με δεκάδες ενορίες, ιερείς, κατηχητικά σχολεία, ραδιοφωνικό σταθμό και άλλα πολλά. Θέλω, δηλαδή, να πω ότι όσο και αν η θλιβερή περίπτωσή του δεν έχει πραγματικά ενδιαφέρον, έχουν από την άλλη τα γενικότερα ζητήματα που ανακινεί, ήτοι πώς:

Α. Η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι στην Ελλάδα ο χώρος όπου κατεξοχήν ανθεί και διακινείται ο αντισημιτισμός. Υπάρχει εκπρόσωπος άλλου θεσμού στη χώρα μας (κοινοβουλευτικό κόμμα, Δικαιοσύνη, Πανεπιστήμιο, κ.λπ.) που θα τολμούσε να πει δημόσια ότι ο Χίτλερ υπήρξε όργανο του σιωνισμού;

Β. Ο αντισημιτικός λόγος, τόσο ο απροκάλυπτος όσο και ο συγκεκαλυμμένος πίσω δήθεν από τον αντισιωνισμό, έχει στη χώρα μας μεγάλο ακροατήριο, εντός και εκτός Εκκλησίας.

Γ. Οι ιερείς, θεολόγοι και οι πιστοί των ενοριών της Ορθόδοξης Εκκλησίας είναι

βουβά πρόσωπα, άφωνα. Έχουν διαπαιδαγωγηθεί να σωπαίνουν. Έχω πικρή επίγνωση αυτής της πραγματικότητας. Είναι όμως ακόμη πικρότερη η διαπίστωση ότι μένουν κυρίως βουβοί εκείνοι που κατεξοχήν θα έπρεπε να μιλάνε και να παρεμβαίνουν, ο μικρός δηλαδή αριθμός των χριστιανών που σκέφτονται, αφήνοντας έτσι ελεύθερο το πεδίο στους φονταμενταλιστές και τους φανατικούς να αφρίζουν.

Οι Ορθόδοξοι χριστιανοί πρέπει επιτέλους να κατανοήσουν –όπως το κατανόησαν με οδύνη οι Καθολικοί και οι προτεστάντες– ότι ο αντισημιτισμός είναι συνηγορία υπέρ του εγκλήματος, άρα ριζικά αντιχριστιανικός...».

Όπως αναφέρει ο κ. Ζουμπουλάκης, το πρώτο μέρος του άρθρου του είχε γραφτεί πριν τη σύγκλιση της Ιεράς Συνόδου. Κατόπιν της ανακοίνωσης της Ι.Σ. της Εκκλησίας της Ελλάδος επί των δηλώσεων του Μητροπολίτη Πειραιώς, η οποία δημοσιεύεται στη «Νέα Εστία», ο συντάκτης σχολιάζει:

«...Κουτοπονηριές ! Λες και το θέμα ήταν να καταδικαστεί γενικά ο φυλετισμός.

Δεν τολμάνε καν να γράψουν τη λέξη αντισημιτισμός –στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Μα, όλοι κατά του ρατσισμού δηλώνουν και πρώτοι πρώτοι οι ίδιοι οι ρατσιστές. Όχι, κύριοι συνοδικοί, το θέμα δεν ήταν να καταδικαστεί άλλη μία φορά ο φυλετισμός, αλλά να καταδικαστεί ο μητροπολίτης Πειραιώς για τις φρικτές αντισημιτικές δηλώσεις του. Είχατε μάλιστα εκ του νόμου τη δυνατότητα να τον καλέσετε να δώσει εξηγήσεις και, αν κρίνατε, να προχωρήσει περαιτέρω ο πειθαρχικός έλεγχος. Και τι σημαίνει ότι κάθε επίσκοπος «διατηρεί την αυτονομία εκφράσεως των απόψεών του»; Ποιών απόψεων; Κάθε είδους; Ακόμη και εκείνων που είναι ευθέως αντιχριστιανικές; Δεν είναι υποχρεωμένος ο επίσκοπος να εκφράζει τη διδασκαλία του Ευαγγελίου;

2. Τόσο πολύ συγκλονίστηκε ο Σεραφείμ από την απόφαση της ΔΙΣ –σημειωτέον ότι ο ίδιος είναι μέλος της και θα ψήφισε, υποθέτω, τη απόφασή της– που ευθύς μετά δήλωσε ότι «Η Ελλάς έβγαζε ήρωες, έβγαζε και νενέκους». Κατατάσσει προφανώς τον εαυτό του στους πρώτους. Ας του θυμίσει κάποιος ότι η τελευταία φορά που ακούσαμε να γίνεται λόγος για νενέκους ήταν από τον Αλέξανδρο Γιωτόπουλο της 17N, κατά τη στιγμή της σύλληψής του.

3. Ο συγκλονισμός του Σεραφείμ από την απόφαση της ΔΙΣ φάνηκε καθαρότερα τέσσερεις μέρες αργότερα, 7 Ιανουαρίου 2011, όταν, στρεφόμενος κατά του Ισλάμ αυτή τη φορά, πρότεινε ούτε λίγο ούτε πολύ την απαγόρευσή του στη χώρα μας...

4. Διάβασα στον ηλεκτρονικό Τύπο ότι αναπτύχθηκε κύμα συμπαράστασης προς τον Σεραφείμ. Δεν ξέρω αν πρόκειται πράγματι για κύμα, διάβασα πάντως μια δήλωση συμπαράστασης από τον μητροπολίτη Γλυφάδος Παύλο: «[...] Η στεντόρεια και αταλάντευτη φωνή του μας συγκινεί και μας ενδυναμώνει γιατί είναι φωνή αλήθειας, θάρρους και αγωνιστικότητας, γιατί είναι φωνή Ορθόδοξης μαρτυρίας, που εδράζεται στο Ιερό Ευαγγέλιο, τους Ιερούς Κανόνες και την ανόθευτη παράδοση της Εκκλησίας. Συμπροσευχόμενοι, παρακαλούμε τον πανοικτίρμονα Θεό

να τον ενδυναμώνει και να τον κρατά υγιή, ώστε να στηρίζει τον πιστό λαό του Θεού, να ξυπνά συνειδήσεις και να καθοδηγεί τις ψυχές των χριστιανών στη μόνη Αλήθεια, που είναι το πρόσωπο του Χριστού μας».

Δηλαδή, ότι ο Χίτλερ άλλο δεν έκανε από το να πείθει τους Εβραίους να κάνουν δικό τους κράτος και ότι πρέπει να απαγορευτεί η λειτουργία της ισλαμικής θρησκείας στην Ελλάδα είναι, κατά τον μητροπολίτη Γλυφάδος, φωνή αλήθειας που στηρίζεται στο Ευαγγέλιο, αφυπνίζει συνειδήσεις και οδηγεί τις ψυχές στον Χριστό. Αίσχος !